

DECIZIA nr. 261 din 08.05. 2017
privind solutionarea contestatiei formulata de
X inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. 0039421/22.08.2016

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii 1 a fost sesizată de Administratia Sector X a Finantelor publice Bucuresti prin adresa nr. MBS1 AIF X/19.08.2016, înregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. X/22.08.2016, asupra contestației formulată de **ASOCIATIA X**, cod de inregistrare fiscala ROX, cu sediul fiscal in Bucuresti, Sos. X nr. X, bl. X, sc. X, et. X, ap. X, sector 1, prin reprezentat legal X.

Obiectul contestatiei, inregistrata la Administratia Sector X a Finantelor Publice sub nr. X/20.07.2016 il constituie Decizia de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. F-S1 X/21.06.2016, emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. F-S1 X/21.06.2016 si comunicata cu adresa de inaintare in data de 21.06.2016, anexata in copie la dosarul cauzei, prin care s-a stabilit TVA suplimentar de plata si respins la rambursare in suma totala de X lei, aferenta DNOR - X si DNOR - X.

Față de data comunicării Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. F-S1 X/21.06.2016, respectiv 21.06.2016, așa cum rezultă din adresa de inaintare semnata si stampilata de catre reprezentantul legal al asociatiei, anexată în copie la dosarul cauzei, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 270 alin.(1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala respectiv la data de 20.07.2016, fiind înregistrată cu nr. X/20.07.2016 la Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti - Administratia Sector X a Finantelor Publice, conform ștampilei registraturii acestei instituții aplicată pe contestația aflată în original la dosarul cauzei.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 268 alin. (1), art. 269, art. 272 alin. (2) lit. (a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este legal investita sa solutioneze contestatia formulata de **ASOCIATIA X**.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. Prin cererea formulata, contestatarul solicita desfiintarea deciziei de impunere atacata considerand ca este total eronata anulara dreptului de deducere a taxei pe valoare adaugata asupra operatiunilor asociatiei, invocand urmatoarele argumente:

- Asociatia si-a propus sa desfasoare activitati ce constau in principal in organizarea de competitii, spectacole, jocuri sportive in aer liber sau in sala, concursuri sportive ecvestre, activitati privind cresterea, ingrijirea, educarea si formarea cailor;

- competitiiile si spectacolele sunt supuse TVA cu o cota de 5% iar accesul la aceste evenimente culturale confirmate prin statutul asociatiei se va face prin emiterea de bilete, la care se colecteaza TVA;

- la momentul efectuării inspecției fiscale investițiile aferente Clubului de Echitație sunt în curs de executare nefiind declarate la Direcția de Impozite și Taxe Locale deoarece nu impune legea;

- echipa de inspecție fiscală deși nu anulează dreptul de deducere al TVA de achiziție pentru o presupusă lipsă a autorizării construcțiilor a considerat că, amenajările făcute în cadrul investiției, pe cheltuielile asociației nu-i aparțin totuși acesteia;

- lucrările de investiție efectuate de către asociație au fost considerate de către organele de inspecție fiscală, a fi puse la dispoziție cu titlu gratuit proprietarului;

- această abordare încalcă reglementările fiscale deoarece deducerea TVA nu este influențată de îndeplinirea altor obligații legislative, aceeași prevedere este aplicabilă atât la momentul investiției cât și al inspecției;

- în mod total eronat, echipa de inspecție fiscală a denaturat realitatea economică, susținând că fiind aceste investiții trecute în patrimoniul persoanei fizice, detinătoare a suprafeței de teren și a imobilului în care își desfășoară activitatea, ca și când persoanele fizice ar avea locuința în acea locație, dedicată Clubului de Echitație iar investițiile necesare cabinelor ar putea fi folosite de persoane fizice.

Contestatarul în cauză susține că, persoanele fizice fondatori ai asociației pun la dispoziția acesteia terenul și un imobil, în scopul realizării obiectului de activitate, obiect recunoscut de un judecător conform statutului și asociația efectuează investițiile necesare. Acestea rămân în proprietatea asociației conform documentelor de aprovizionare astfel că din punct de vedere fiscal dreptul de deducere al TVA și implicit de rambursare în perioada supusă inspecției fiscale este reglementat de art. 145 și art. 146 din Codul fiscal.

Astfel investițiile unui hipodrom sunt destinate competițiilor sportive, la care spectatorii la competiții achită TVA la achiziția biletului iar rationamentul organelor de control este illogic potrivit căreia investiția în grajduri, stabilimente, depozitare de faneturi, poate fi destinat persoanelor fizice proprietare a terenului pe care se află hipodromul.

Totodată contestatarul susține că, documentul justificativ pentru deducerea taxei pe valoare adăugată este factura fiscală corect întocmită, astfel că, dreptul de deducere a TVA se exercită de folosirea imobilului în activități taxabile și de detinerea unei facturi corect întocmite și nu este condiționată de detinerea vreunei autorizații de construcții cât și de declararea imobilului la primărie.

Fata de cele expuse și detaliate în susținerea contestației cu invocarea temeiului de drept, Asociația în cauză solicită desființarea deciziei de impunere considerând-o total eronată.

II. Prin raportul de inspecție fiscală nr. F-S1 X/21.06.2016 care a stat la baza emiterii deciziei de impunere nr. F-S1 X/21.06.2016, organele de inspecție fiscală ale Administrației Sector 1 a Finanțelor Publice au efectuat inspecția fiscală în perioada 09.05.2016 - 14.06.2016, având ca obiectiv soluționarea cererii de rambursare a taxei pe valoarea adăugată aferentă perioadei 31.08.2015 - 28.02.2015 și 01.03.2015 - 31.08.2015.

Din suma de X lei solicitată la rambursare de asociație prin DNOR X-25.03.2015, organele de inspecție fiscală au colectat TVA în suma de X lei, invocând dispozițiile art. 128 alin (4) lit. b) din Legea nr. 571/2003 și menționând că, TVA-ul colectat este aferent

amenajrilor facute asupra unui imobil care nu-i apartine asociatiei si ca atare au considerat ca sunt puse la dispozitie cu titlu gratuit proprietarului.

Din suma de X lei solicitata la rambursare de asociatie prin DNOR X-2015/25.09.2015, organele de inspectie fiscala au colectat TVA in suma de X lei, invocand aceleasi dispozitii ale art. 128 alin (4) lit. b) din Legea nr. 571/2003 si sustinand ca, TVA-ul colectat este aferent amenajrilor facute asupra unui imobil care nu-i apartine asociatiei si ca atare au considerat ca sunt puse la dispozitie cu titlu gratuit proprietarului.

Contestatarul in cauza sustine ca, persoanele fizice fondatori ai asociatiei pun la dispozitia acesteia terenul si un imobil, in scopul realizarii obiectului de activitate, obiect recunoscut de un judecator conform statutului si asociatia efectueaza investitiile necesare.

Aceste investitii raman in proprietatea asociatiei conform documentelor de aprovizionare astfel ca din punct de vedere fiscal dreptul de deducere al TVA si implicit de rambursare in perioada supusa inspectiei fiscale este reglementat de art. 145 si art. 146 din Codul fiscal.

III. Luând în considerare constatările organului de inspecție fiscală, motivele prezentate de contestatar, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatar și de organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca organele fiscale au stabilit in mod legal si temeinic TVA colectata suplimentar in conditiile in care din documentele existente la dosarul cauzei rezulta ca asociatia nu a depus documentele solicitate de organele de inspectie fiscala pentru a putea fi analizata investitia din punct de vedere al realizarii ei in scopul operatiunilor taxabile.

În fapt, in urma inspectiei fiscale efectuata la Asociatia Sportiva in cauza, prin decizia de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. F-S1 X/21.06.2016, emisa de Administratia Sector 1 a Finantelor Publice in baza raportului de inspectie fiscala nr. F-S1 X/21.06.2016 organele fiscale au stabilit suplimentar in sarcina asociatiei TVA in suma de X lei, aferent DNOR X/25.03.2015 si TVA in suma de X lei, aferent DNOR X-2015/25.09.2015.

Organele de inspectie fiscala au colectat TVA-ul aferent amenajrilor facute de Asociatie asupra imobilului inchiriat, sustinand ca aceste cheltuieli nu-i apartin si ca atare se considera ca fiind puse la dispozitie cu titlu gratuit proprietarului in conformitate cu prevederile art. 128 alin. (4) lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

În drept, potrivit prevederilor art. 128 alin. (4) lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Art. 128 Livrarea de bunuri

”(1) Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar. Norme metodologice

(2) Se consideră că o persoană impozabilă, care acționează în nume propriu, dar în contul altei persoane, în calitate de intermediar, într-o livrare de bunuri, a achiziționat și livrat bunurile respective ea însăși, în condițiile stabilite prin norme. Norme metodologice

(3) Următoarele operațiuni sunt considerate, de asemenea, livrări de bunuri, în sensul alin. (1):

a) predarea efectivă a bunurilor către o altă persoană, ca urmare a unui contract care prevede că plata se efectuează în rate sau a oricărui alt tip de contract care prevede că proprietatea este atribuită cel mai târziu în momentul plății ultimei sume scadente, cu excepția contractelor de leasing;

b) transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, în urma executării silite;

c) trecerea în domeniul public a unor bunuri din patrimoniul persoanelor impozabile, în condițiile prevăzute de legislația referitoare la proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, în schimbul unei despăgubiri. Norme metodologice

(4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni:

a) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziționate sau produse de către aceasta pentru a fi utilizate în scopuri care nu au legătură cu activitatea economică desfășurată, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial;

b) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziționate sau produse de către aceasta pentru a fi puse la dispoziție altor persoane în mod gratuit, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial;

Potrivit temeiului de drept invocat rezulta ca sunt asimilate livrarilor de bunuri efectuate cu plata preluarea de catre o persoana impozabila a bunurilor mobile achizitionate sau produse de catre aceasta pentru a fi puse la dispozitie altor persoane in mod gratuit.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

Conform statutului, Asociatia in cauza si-a propus sa desfasoare activitati economice in legatura directa cu scopul si obiectivele sale ce constau in principal in organizarea de competitii, spectacole, jocuri sportive in aer liber sau in sala, concursuri sportive ecvestre, activitati privind cresterea, ingrijirea, educarea si formarea cailor, fiind totodata inregistrata ca persoana impozabila in scopuri de TVA in conformitate cu prevederile art. 153 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, detinand certificatul de inregistrare in scopuri de TVA eliberat la data de 07.07.2014.

Taxa pe valoarea adaugata aferenta achizitiilor de bunuri si servicii inregistrata de Asociatia X in cauza, provine din facturile de achizitie aferente dezvoltarii unei investitii in Comuna X, respectiv a amenajarii unui club de echitatie pe o suprafata de 20.000 mp care include, un garaj cu o suprafata aproximativa de 530 mp, un menaj acoperit cu o suprafata de aproximativ 940 mp, spatii comune si teren cu posibilitatea amenajarii unui menaj in aer liber cu o suprafata de aproximativ 17.000 mp.

Cladirea si terenul au fost inchiriate de asociatie de la persoana fizica X, conform contractului de inchiriere nr. X/01.04.2015, inregistrat la Administratia Sector 1 a Finantelor Publice sub nr. X/07.04.2015.

Astfel pentru investitiile efectuate, asociatia si-a dedus taxa pe valoare adaugata si a solicitat la rambursare prin DNOR X-25.03.2015, suma de X lei si prin DNOR X-2015/25.09.2015 suma de X lei.

Asociatia in cauza a incheiat un contract de inchiriere pe o perioada de 5 ani cu persoana fizica X, contract in care este stipulata cu aproximatie suprafata inchiriabila de 20.000 mp. Din contractul de inchiriere rezulta ca persoana fizica fondator al asociatiei pune la dispozitia acesteia terenul si un imobil, in scopul realizarii obiectului de activitate, conform statutului, urmand ca asociatia sa efectueaza investitiile necesare.

Tot din enuntul clauzelor contractuale, rezulta ca obiectul contractului il reprezinta inchirierea de catre locator, locatarului a unui club de echitatie in suprafata de 20.000 mp, la art. 2 din clauze se mentioneaza ca imobilul va fi predat locatarului in termenul stipulat de Conditile Speciale, pe baza unui Protocol de Predare-Primire, semnat de parti in care se va consemna starea imobilului la data predarii iar la art. 3.3 se prevede ca locatarul are obligatia de a prezenta locatorului spre aprobare, Proiectul pentru lucrarile de amenajare si de finisare.

La momentul incheierii contractului Clubul de echitatie era in faza de constructie, amenajarile raman in proprietatea asociatiei conform documentelor de aprovizionare astfel ca din punct de vedere fiscal dreptul de deducere al TVA si implicit de rambursare in perioada supusa inspectiei fiscale este reglementat de art. 145 si art. 146 din Codul fiscal.

Pentru a justifica dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta investitiei pe terenul inchiriat echipa de control a solicitat asociatiei documente si inregistrari din care sa rezulte dreptul de deducere si anume:

- procesul verbal de predare primire a imobilului din care sa rezulte stadiul acestuia la momentul inchirierii;
- autorizatia de construire emisa de Primaria Comunei X.

Asociatia in cauza a prezentat echipei de inspectie fiscala Certificatul de urbanism din care rezulta ca, terenul in suprafata de 20.000 mp, este situat in extravilanul comunei X iar folosinta acestuia este arabila.

Totodata pentru a delimita cu exactitate cheltuielile aferente investitiei efectuate de asociatie, au fost solicitate si procesul verbal de masuratori in vederea stabilirii contravalorii chiriei si proiectul pentru lucrarile de amenajare si finisare prevazut la art. 3 din contract in vederea determinarii necesitatii achizitiilor efectuate de asociatie.

In preambulul contractului de inchiriere, este prevazut ca la data inchirierii, clubul de echitatie era in faza de constructie astfel ca echipa de inspectie fiscala a solicitat si protocolul de predare primire in care trebuia consemnata starea imobilului la data predarii, protocol care nu a fost pus la dispozitia organelor de control.

Avand in vedere faptul ca asociatia nu a pus la dispozitia organelor de inspectie fiscala documente justificative, organele de control nu au putut delimita la nivel de costuri starea imobilului la momentul inchirierii si daca aceste costuri erau in obligatia proprietarului sau a Asociatiei in cauza.

Din documentele depuse, Asociatia X nu face dovada ca aceste investitii revin in sarcina sa, conform contractului de inchiriere anexat la dosarul cauzei.

In speta devin incidente si dispozitiile art. 7 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala:

“(3) Organul fiscal este îndreptăţit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obţină şi să utilizeze toate informaţiile şi documentele necesare pentru determinarea corectă a situaţiei fiscale a contribuabilului/plătitorului. In analiza efectuată, organul fiscal este obligat să identifice şi să ia în considerare toate circumstanţele edificatoare fiecărui caz în parte”.

Astfel, potrivit normelor legale sus citate, organul fiscal trebuie sa depuna toate diligentele pentru determinarea corecta a situatiei fiscale a contribuabilului si in acest scop sa-si exercite rolul sau activ, fiind indreptatit sa obtina si sa utilizeze toate informatiile si documentele pe care le considera utile in functie de circumstantele fiecarui caz in parte si de limitele prevazute de lege.

Totodata potrivit art. 73 Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

”(1) Contribuabilul/Plătitorul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.

(2) Organul fiscal are sarcina de a motiva actele administrative fiscale emise pe bază de probe sau constatări proprii.”

Art. 113 Obiectul inspecției fiscale

”(1) Inspecția fiscală reprezintă activitatea ce are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor în legătură cu stabilirea obligațiilor fiscale de către contribuabil/plătitor, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impozitare și a situațiilor de fapt aferente, stabilirea diferențelor de obligații fiscale principale.

(2) În scopul efectuării inspecției fiscale, organul de inspecție fiscală procedează la:

- a) examinarea documentelor aflate în dosarul fiscal al contribuabilului/plătitorului;*
- b) verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă și fiscală a contribuabilului/plătitorului;*
- c) analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse și, după caz, a descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legislației fiscale;*
- d) verificarea, constatarea și investigarea fiscală a actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului/plătitorului supus inspecției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor prevăzute de legislația fiscală și contabilă;*
- e) solicitarea de informații de la terți;*
- f) verificarea locurilor unde se realizează activități generatoare de venituri impozabile ori unde se află bunurile impozabile;*
- g) solicitarea de explicații scrise de la reprezentantul legal al contribuabilului/plătitorului sau împuternicitul acestuia ori de la persoanele prevăzute la [art. 124](#) alin. (1), după caz, ori de câte ori acestea sunt necesare în timpul inspecției fiscale, pentru clarificarea și definitivarea constatărilor;*
- h) informarea reprezentantului legal al contribuabilului/plătitorului sau a împuternicitului acestuia, după caz, cu privire la constatările inspecției fiscale, precum și discutarea acestora;*
- i) stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de obligația fiscală principală declarată de către contribuabil/plătitor și/sau stabilită, după caz, de organul fiscal;*
- j) sancționarea potrivit legii a faptelor reprezentând încălcări ale legislației fiscale și contabile constatate și dispunerea de măsuri pentru prevenirea și combaterea abaterilor de la prevederile legislației fiscale și contabile;*
- k) dispunerea măsurilor asigurătorii în condițiile legii;*
- l) aplicarea de sigilii asupra bunurilor, întocmind în acest sens proces-verbal”.*

Se retine că, potrivit normelor legale sus-citate, organul de inspectie fiscala are obligatia de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii, de a determina corect situația fiscala a contribuabilului, avand in vedere examinarea tuturor starilor de fapt si raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere. Organele de inspectie fiscala s-au limitat la documentele puse la dispozitie de catre contestator astfel rezulta ca Asociatia si-a dedus TVA aferenta amenajarilor facute asupra imobilului inchiriat, iar aceste cheltuieli nu-i apartin ca atare se considera ca fiind puse la dispozitie cu titlu gratuit proprietarului in conformitate cu prevederile art. 128 alin. (4) lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

În Instrucțiunile privind întocmirea și obiectivele minimale ale Raportului de inspectie fiscala, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 1.181/2007 privind modelul și conținutul Raportului de inspectie fiscale se precizeaza:

"Capitolul III - Constatari fiscale

Pentru fiecare obligatie fiscala care a facut obiectul inspectiei fiscale se vor avea in vedere si se vor cuprinde in constatari urmatoarele:

[...]

2. Obiective minimale avute in vedere

In actiunea de inspectie fiscala se vor avea in vedere urmatoarele obiective minimale:

- verificarea realității declarațiilor fiscale și informative în corelație cu datele din evidența contabilă, registrele societății sau orice alte documente justificative existente în societate ori obținute prin controale încrucișate, precum și cu alte declarații depuse în conformitate cu legile speciale;

- verificarea existenței contractelor și modul lor de derulare, în vederea determinării tuturor operațiunilor impozabile realizate de contribuabil, inclusiv identificarea faptică a surselor generatoare de venit;

- verificarea înregistrării tuturor veniturilor aferente activității desfășurate;

- verificarea utilizării documentelor cu regim special, pentru perioade anterioare datei de 1 ianuarie 2007. După această dată se va verifica modul de alocare și gestionare a documentelor fiscale conform prevederilor legale;

- verificarea modului de înregistrare a cheltuielilor aferente obținerii veniturilor, precum și a tratamentului fiscal al acestora;

- verificarea corectitudinii sumelor utilizate cu drept de deducere din impozitele, taxele sau contribuțiile datorate.

Potrivit art. 264 din Noul Cod de procedura civila aprobat prin Legea nr. 134/2010:
„ART. 264 Aprecierea probelor

(1) Instanța va examina probele administrate, pe fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor.

(2) in vederea stabilirii existenței sau inexistenței faptelor pentru a căror dovedire probele au fost încuviințate, judecătorul le apreciază în mod liber, potrivit convingerii sale, în afară de cazul când legea stabilește puterea lor doveditoare."

coroborat cu art. 3 alin. (2) din Codul de procedura fiscala in vigoare

„Art. 3 Raportul Codului de procedură fiscală cu alte acte normative

(2) Unde prezentul cod nu dispune, se aplică prevederile Codului civil și ale Codului de procedură civilă, republicat, în măsura în care acestea pot fi aplicabile raporturilor dintre autorități publice și contribuabili/plătitori.”

Având în vedere cele precizate mai sus, urmare analizei documentelor prezentate și aflate la dosarul contestației, Serviciul soluționare contestații nu reține o altă situație de fapt decât cea constatată de organele de inspecție fiscală, așa cum au fost susținute, potrivit dispozițiilor art. 128 alin. 4, lit. b).

Aprecierea informațiilor rezultate din constatările proprii ale organelor fiscale și probele obținute trebuie făcută prin analizarea acestora pe fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor. Organele de inspecție fiscală nu au obținut documente din care să rezulte o altă stare de fapt iar Asociația nu depune nici în susținerea contestației documentele solicitate de organele de control pentru a face dovada că aceste cheltuieli efectuate cu privire la amenajările și investițiile asupra imobilului închiriat sunt cheltuieli deductibile.

Potrivit art. 276 Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

În consecință, având în vedere cele expuse mai sus, precum și faptul că organul de soluționare a contestației nu se poate substitui contestatorului se vor aplica dispozițiile art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

”(1) Prin decizie contestația poate fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.”

În speta sunt aplicabile și dispozițiile pct.11.1 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr.3741/2015, care precizează:

11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

”a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat; ”

Pentru considerentele ce preced și în temeiul art. 128 alin. (4) lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și art. 7 alin. (3), art. 73, art. 113, art. 268 alin. (1), art. 269, art. 272 alin. (2) lit. (a), art. 279 alin.(1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală în vigoare și pct.11.1 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr.3741/2015:

DECIDE

Respinge ca neîntemeiată contestația formulată de ASOCIATIA X, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de

impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice **nr. F-S1 X/21.06.2016**, emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. F-S1 X/21.06.2016, de catre Administratia Sector 1 a Finantelor Publice, prin care s-a stabilit TVA suplimentar de plata si respins la rambursare in suma totala de **X lei**.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni, de la data comunicarii, la Tribunalul Bucuresti.